

Ο Προμηθέας, αποτελεί το αρχέτυπο του εξεγερμένου, ενάντια σε κάθε είδους δεσποτισμό, επαναστάτη. Είναι ο ήρωας, που πρώτος απ' όλους δίνει στην θεατρική πράξη την πολιτική της διάσταση, καθώς η τραγωδία είναι το θεωρητικό εργαλείο με το οποίο ο Αθηναίος πολίτης τοποθετείται άμεσα απέναντι στα μείζονα θέματα της ελευθερίας και της ευθύνης καθώς και απέναντι στο πρόβλημα (που για πρώτη φορά τίθεται κατ' αυτόν τον τρόπο, σε παγκόσμια κλίμακα, στην αρχαία Αθήνα), του αυτοπροσδιορισμού της ανθρώπινης ύπαρξης μέσα από το χαρακτηριστικό του πολίτη. Η αντίθεση, η έμπρακτη εναντίωση και η έξοδος από την φάση της άγνοιας που κυριαρχούσε στην ανθρωπότητα, σηματοδοτείται από την «ύβρι» του τραγικού ήρωα.

Τέσσερις Προμηθείς στη σκηνή γιατί: Με τους μαθητές είδαμε στο κείμενο τέσσερα πρόσωπα του Προμηθέα.

- Το αρχέτυπο Προμηθέας -Θυσία για τη σωτηρία του Ανθρώπου. Ο Κόκκινος Βράχος πίσω του με το κόκκινο πανί των Ωκεανίδων είναι το αίμα της θυσίας του.
- Απέναντί του στέκεται ο Προμηθέας -Δίας, ο Τιτάνας που ενώ κατηγορεί τον Δία για αλαζονεία, είναι και ο ίδιος «Δίας». Κρατάει το μυστικό του και στέκεται απειλητικά απέναντι στο νέο αφέντη των Θεών.
- Στο αριστερό άκρο ο Προμηθέας - Αγάπη, ο οποίος τιμωρείται και υποφέρει γιατί έδωσε με το δώρο της Φωτιάς αγάπη στους ανθρώπους σώζοντάς τους από έναν σκληρό και εκδικητικό θεό.
- Απέναντί του, στο δεξιό άκρο, ο Προμηθέας - Γυναίκα συμπληρώνει αυτή την Αγάπη. Είναι η ίδια η Φωτιά που εξελίχτηκε σε Τεχνολογία Είναι αυτή που «γεννά», που φέρει μέσα της τη Δημιουργία. Είναι το θηλυκό στοιχείο που με τη δύναμη της ψυχής και του μυαλού «σπάει» για λίγο τα Δεσμά και σαν μάγισσα μεταμορφώνει τις Ωκεανίδες σε Τιτάνες για να αναπαραστήσουν επί Σκηνής την Τιτανομαχία.
- Και οι τέσσερις Προμηθείς σχηματίζουν το σχήμα του Σταυρού, του αιώνιου συμβόλου της Αγάπης και της Θυσίας για τον Άνθρωπο.

Ευχαριστούμε για την βοήθεια τους συναδέλφους μας

Μαρία Χονδραλή (ΠΕ 08), Αλέξη Λαζανά (ΠΕ 19), Κορίνα Βουλγαρίδου (ΠΕ 06) και Νικολέτα Σκρεμμύδα (ΠΕ 34)

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ» ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Μετάφραση: Τ. Ρούσσος

Σκηνοθεσία : Σοφία Κασβίκη , Ελένη Καδά

Χορογραφία : Μαρία Κονδύλη

Μουσική επιμέλεια : Ελένη Καδά ,Μαρία Κονδύλη

Προμηθέας : Φώτης Αραβαντινός, Λάζαρος Κοσμόπουλος , Δημήτρης Μάρκοβιτς, Θεοδώρα Ξούλου,

Ήφαιστος : Νίκος Παναγιωτόπουλος

Κράτος : Σοφία – Δάφνη Γεωργακοπούλου

Βία : Πολυξένη Παρασκευοπούλου

Ωκεανός : Δημήτρης Βελλιανίτης

Ιώ : Θεώνη Παπακωνσταντίνου

Ερμής : Κωνσταντίνος Καρβελάς

Χορός Ωκεανίδων :

Παναγιώτα Χόρμπα, Αλέσια Ντάνη , Σοφία – Δάφνη Γεωργακοπούλου

Θεώνη Παπακωνσταντίνου, Βασιλική Ανδρικοπούλου, Πολυξένη Παρασκευοπούλου

Θεατρικό αναλόγιο : Ειρήνη Θεοδωροπούλου ,Θεόφιλος Γαβριήλ, Κωνσταντίνος Μυλωνάς, Σπύρος Μεσσήνης

Υποβολέας, βοηθός σκηνής : Θεόφιλος Γαβριήλ.

Υπόθεση

Η υπόθεση του έργου έχει συνολικά ως εξής: Ο γιός του Ουρανού , Κρόνος, βασίλευε στο σύμπαν, όταν εξεγέρθηκαν κατά της εξουσίας του οι ολύμπιοι θεοί με αρχηγό τον Δία. Εναντίον των νέων διεκδικητών του θεικού θρόνου πολέμησαν οι Τιτάνες, οι υποστηρικτές της αρχέγονης κοσμικής τάξης που συγκροτείτο από την δύναμη –το Κράτος και τον βίαιο εξαναγκασμό – την Βία. Μόνο ο Τιτάνας Προμηθέας, γιός της μάντισσας Γης ή Θέτιδας, τάχτηκε με το μέρος του Δία, και ακολουθώντας την προειδοποίηση της μητέρας του ότι στον αγώνα αυτόν θα επικρατούσε όποιος χρησιμοποιούσε την δύναμη της κατασκευαστικής τέχνης, αποποιήθηκε την ωμή βία στην οποία βασιζόνταν τα αδέλφια του, αξιοποιώντας την δύναμη της επινόησης .Η λήξη της δεκάχρονης Τιτανομαχίας, εξασφάλισε τον θρίαμβο του Δία, ο οποίος άρχισε να αναθέτει διάφορες εξουσίες και καθήκοντα στους Θεούς ενώ για την τραχεία και άξεστη ανθρωπότητα επεφύλασσε κακή μοίρα καθώς, ήθελε να την αφανίσει και στη θέση της να δημιουργήσει άλλη. Τα σχέδιά του όμως δεν ευδωθήκαν, γιατί ο Προμηθέας, συμπονώντας το ανθρώπινο γένος, έδειξε στους ανθρώπους πώς να χρησιμοποιούν τη φωτιά, την οποία μάλιστα έκλεψε για χάρη τους· τους δίδαξε ακόμη τέχνες και επιστήμες κι άλλους τρόπους βιοπορισμού και βελτίωσης της ζωής τους, καθώς και τις «τυφλές ελπίδες» σαν αντίδοτο απέναντι στο θλιβερό πεπρωμένο του θανάτου. Ο Δίας λυπήθηκε τους εξευγενισμένους πλέον ανθρώπους και έτσι, αυτοί γλίτωσαν τον όλεθρο· τον ευεργέτη, όμως, της ανθρωπότητας Προμηθέα, τον καταδίκασε γι' αυτήν την πρωτοβουλία- ύβρι του να υποφέρει δεμένος, αμέτρητους αιώνες, σ' έναν βράχο στις ακτές του Ωκεανού, στην κακοτραχάλη χώρα της Σκυθίας. Παράλληλα, ένας γύπας θα πλησίαζε τον αλυσοδεμένο Προμηθέα και θα του κατασπάραζε το διαρκώς αναγεννώμενο συκώτι του. Το προνόμιο της αθανασίας κάνει τους πόνους του Τιτάνα ακόμα πιο βασανιστικούς. Παρ' όλα ταύτα, δεν μετανιώνει για τίποτα, εφ' όσον, έσφαλλε εν πλήρη συνειδήσει. Η αγανάκτηση μόνο τον κατακλύζει, αφού θεωρεί τον εαυτό του θύμα της αχαριστίας και του δεσποτισμού που χαρακτηρίζει κάθε καινούριο κάτοχο της εξουσίας. Μοναδικό, αλλά και πανίσχυρο όπλο αντίστασης του στον κυρίαρχο του κόσμου, η μοιραία προφητεία που του εμπιστεύτηκε η μητέρα του, την οποία αν δεν μάθει ο Δίας, κινδυνεύει να εκπέσει από τον θεικό του θρόνο, όπως ακριβώς συνέβη και με τον πατέρα του Κρόνο. Γιατί ο Δίας, σκοπεύει να παντρευτεί τη Θέτιδα, χωρίς να γνωρίζει ότι, το παιδί που θα γεννηθεί από αυτόν τον γάμο θα γίνει πιο ισχυρό από τον πατέρα του. Το μυστικό αυτό, δεν σκοπεύει να το αποκαλύψει ποτέ, παρά μόνον αν ο Ζευσ τον απελευθερώσει από τα δεσμά του. Η απόφασή του είναι αδιαπραγμάτευτη, και τον ωθείν' αφηγήσει τους κεραυνούς και τις αστραπές που εκτοξεύει εναντίον του ο Κύριος του Ολύμπου, όταν ο αγγελιαφόρος του Ερμής αποτυγχάνει να τον μεταπείσει και μέσα στην κοσμοχαλασιά να ριχτεί στα Τάρταρα, ενώ η φωνή του υψώνεται σε συγκλονιστική διαμαρτυρία για την άδικη μοίρα του.

Η πλέον αρχετυπική ιδέα της επανάστασης έχει συντελεστεί, θέτοντας το ερώτημα που αποτυπώνει απόλυτα την μεταμοντέρνα εποχή μας: θα αλλάξει ο κόσμος;

